

בראשית - כא ע"ב

לעלויונים, בתואר, וקדר, וכבוד, באימה, וביראה. זהו שפטותם (שם) וכבוד וקדר תפערתה.

אמר רבי יונתן, ראש הפסוק הנה ספק בלבי, שפטותם (שם) ותחסטרתו מעת מלאיהם. אמר רבי אחאי, בנסמותו שהיא קדושה ודומה לו, אבל מה חפרון הוא? על שהיה גוף ונלחח מן הארץ.

ואם תאמר בדעת ובחכמה - אי אפשר, שהרי רוחוק הוא הקדם מן העליונים, שאמר רבי אלעזר אמר רבי פנחים, הפלאים הקרובים מקבלים כת שפע אספקליה של מעלה תחלה, ומהם יורדים לאותם שאינם קרובים, ומהם יורדים לשמים וכל צבאים, ומהם אל האדים.

אמר רבי יוסי, כסא הכבוד מקבלת הילה, וממנו לפלאים העליונים, ומהם לאותם שאינם כל כך עליונים וגבוהים כמותם, ומהם לשמים, ומהם אל האדים. אבל במה נדמה לו האדם? אמר רבי אחוי, במשמה, ולא תכללה לעולם, על קדושה, ולא מפחו ומגבורתו, ולא כמו הגוף שנ�除 מן האדמה, ויכלה וישוב עפר בשתייה.

אמר רבי יצחק אמר רב, אדם וזווגו עמו נבראו ביחד, וזה שפטותם (בראשית ח) זכר ונkeh בראמ. ונטלה מגביו, והכינה והביאה אל האדם. וזה שפטותם (שם) וזכה אחת מצלעתינו.

רבי יהושע אמר, מזוה בראשונה היהתה, וילקחה ממנה, והיא נזקי הבירות. וזה שפטותם וזכה אחת מצלעתנו. וזה בראשונה נשלקה ממנה, על שהרא רום מזקת. וינגר בשער תפחתנה, שהקדים אחרית במרקומה.

רבא אמר, זו קיפה בשר, והאחרית לא היהת בשר. ומה

למחותנים ולעלויונים. נדמה גופו (דף כא ע"ב) לאرض. ונשמרו לעליונים, בתואר, וקדר, וכבוד, באימה, וביראה. הדא הוא דכתיב, (טהילים ח י) וכבוד וקדר תפערתה.

אמר רבי יונתן, רישא דהאי קרא, ספיקא בלבאי, דכתיב (שם) ותחסטרתו מעת מלאלים. אמר רבי אחאי, בנסמותה דהיא קדישא, ודמי ליה. אבל Mai גרייעותא הוא, על דהוה גופא, ואתנטיל מן ארעה.

ואם תאמר בדעת ובחכמה. אי אפשר, רוחוק הוא הקדם מן העליונים דאמר רבי אלעזר אמר רבי תנחים, הפלאים הקרובים, מקבלים כת שפע אספקליה של מעלה תחלה, ומהם יורדים לאותם שאינם קרובים, ומהם יורדים לשמים וכל צבאים, ומהם אל האדים.

אמר רבי יוסי, כסא הכבוד מקבלת הילה, וממנו לפלאים העליונים, ומהם לאותם שאינם כל כת עליונים וגבוהים כמוניים, ומהם כמוניים, ומהם לשמים, ומהם אל האדים. אבל במה נדמה לו האדם, אמר רבי אחוי, בנסמה, שהיא קדושה, ולא תכללה לעולם, על שטלה ממנה, מפחוז ומגבורתו. ולא כמו הגוף שנ�除 מן האדמה, ויכלה וישוב עפר בשתייה.

אמר רבי יצחק אמר רב, אדם, וזווגו עמו, נבראו ביחד, הדא הוא דכתיב, זכר ונkeh בראמ. ונטלה מגביו, והכינה, והביאה אל האדם. הדא הוא דכתיב, וזכה אחת מצלעתינו.

ר' יהושע אמר, מזוה בראשונה היהתה, וילקחה ממנה, נזקי דברירתה. הדא הוא דכתיב, וזכה אחת מצלעתינו, זו היא